

بررسی عوامل خطرساز سرطان مری در یک منطقه با شیوع بالا در حاشیه دریای خزر ایران

دکتر عباس کاظمی اقدم^۱، دکتر محمدرضا اکبری^۱، دکتر دایان امانیان^۲، پینگ سان^۳، دکتر فرهاد اسلامی^۱، دکتر مسعود ستوده^۱، دکتر شهریار سمنانی^۵، دکتر پائولو بوفتا^۶، استانفورد داووسی^۷، پرویز قدیریان^۸، استیون نیوود^۹

^۱ پژوهشگر، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۷ استاد، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ استاد، مرکز تحقیقات سلامتی زنان، دانشگاه تورonto، تورonto، کانادا

^۴ دانشیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۵ دانشیار، گروه طب داخلی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان

^۶ استاد، آزادسین بین المللی تحقیقات سرطان، لیون، فرانسه

^۷ استاد، شاخه اپیدمیولوژی استیتو تغذیه، استیتو بین المللی سرطان، ایالات متحده امریکا

^۸ استاد، گروه تغذیه، دانشگاه مونترال، مونترال، کانادا

چکیده

زمینه و هدف

در شمال شرقی ایران منطقه‌ای دارای شیوع بالایی از سرطان مری واقع است که جمعیت مقیم آن از نژاد ترکمن می‌باشدند. عوامل خطرساز متعدد محیطی برای سرطان معده پیشنهاد شده است، لیکن نقش عوامل فامیلی و ژنتیک به طور گسترده‌ای در جمعیت ترکمن مطالعه نشده است.

روش بررسی

ما عوامل خطرساز فامیلی مهمی را برای سرطان مری به وسیله یک مطالعه مورد-شاهدی، که در آن ۱۶۷ بیمار مبتلا به سرطان مری از نوع سنگفرشی و ۲۰۰ نفر از افراد شاهد با نژاد ترکمن حضور داشته‌اند را بررسی کردی‌ایم. جزئیات خانوادگی شجره‌نامه تمام بیماران و افراد گروه شاهد شرکت کننده در مطالعه که به طور ثابت شده‌ای سرطان در واستگان درجه اول یا درجه دوم آنها وجود داشتند ترسیم گردید.

به طور آماری خطر بروز سرطان در واستگان درجه اول ۲۳۸ نفر از بیماران مبتلا به سرطان و ۲۷۶ نفر از واستگان درجه اول افراد گروه شاهد شرکت کننده در مطالعه به دست آمد. یک نسبت خطر به صورت بروز نسبی در یک منحنی تجمعی ترسیم گردید.

یافته‌ها

خطر بروز سرطان مری در سن ۷۵ سالگی در واستگان درجه اول بیماران ترکمن مبتلا به سرطان مری از نژاد ترکمن ۳۴٪ و در واستگان درجه اول افراد گروه شاهد ۱۴٪ بود ($p = 0.006$ و $p = 0.001$ نسبت خطر). ۹/۶٪ از بیماران گزارش شده از والدین واستگان بودند و ۵/۲٪ در افراد شاهد (OR = ۴/۱).

نتیجه‌گیری

عوامل خانوادگی در اتیولوژی سرطان مری از نژاد ترکمن مقیم ایران نقش مهمی دارند. مقدار نسبت خطر در واستگان درجه اول بیماران به میزان ۲/۳ برآورده شده است که سهم مهمی در عواملی که از طریق ارثی منتقل می‌شوند دارد. این مطلب اهمیت تعیین شاخصهای ژنتیکی را در این گروه نشان می‌دهد.

کلید واژه: سرطان مری، ارثی و خانوادگی، ژنتیک، ترکمن، ایران

گوارش / دوره ۱۰، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۴، ۸۷-۹۳

تشکیل می‌دهد.

میزان بروز سرطان مری در جمعیتهای مختلف بسیار متفاوت است که از یک منحنی با ۵۰٪ اختلاف در بین جمعیتهای با شیوع بالا و پایین گزارش شده است.^(۴)

این بیماری در بین آسیا و کشورهای غربی بسیار شایع است.

سرطان مری دارای یک کمرنده جغرافیایی است و شیوع آن در مناطقی از جهان بالا است که از شمال چین به سمت غرب به مرکز آسیا و شمال ایران ختم می‌شود.^(۵)

زمینه و هدف

سرطان مری یکی از ده علت شایع بدخیمی در جهان می‌باشد و در مرتبه هفتم علت مرگ در بین عوامل سرطانی است.^(۱) به میزان ۷٪ از سرتانهای دستگاه گوارش و یکی از مهمترین علل مرگ ناشی از سرطان را

نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، کد پستی ۱۴۱۱۴

تلفن و نمبر: ۰۲۹۹۰۱۸۸

E-mail: malek@ams.ac.ir